

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3273/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Попов, адвокат из ..., против туженог Предузећа за информсање и маркетинг „Pink international company“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Горан Ђурашиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 162/19 од 06.02.2020. године, у седници одржаој 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 162/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 110/17 од 23.09.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени повредио морална и имовинска права тужиоца на тај начин што је дана ...2017. године у ... сати и дана ...2017. године у ... сати, у оквиру премијерних термина емисије „...“ и „...“ на свом јавном медију – телевизији Пинк, без претходног питања или овлашћења радиодифузним и кабловским путем емитовао делове емисија „...: ...“, чији је тужилац аутор, при чему је дело и неовлашћено преиначио на тај начин што је у емисији „...“, знак аутора „ББ“ заклоњен редним бројевима на тамној позадини, а емисија је неовлашћено исечена, на које начине је повређен интегритет ауторског дела, док аутору за таква емитовања није исплатио никакву накнаду, чиме је повредио тужиочева морална и имовинска права аутора. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да у року од осам дана објави претходни став изреке о свом трошку у дневном листу „Политика“. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 162/19 од 06.02.2020. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уредник и водитељ емисије „...“ која се емитује на Youtube каналу „ББ“. Дана ...2016. године на овом каналу је објављена емисија „...: ...“, у којој тужилац интервјуише ВВ, а у горњем левом углу налази се ознака „ББ“ и у кадру се виде тужилац и гост који седе за столом један наспрам другог, а иза њих је црна завеса и повремено су заједно у кадру; углавном је гост сам у кадру и гост на питања тужиоца одговара о разним друштвеним и теолошким темама, дајући своје виђење. Тужилац сматра да је наведена емисија, односно интервју, његово ауторско дело, због начина на који води емисију, избора питања, прекидања госта и каналисања расправе, уз претходно истраживање интересантности теме.

Дана ...2017. године у ... часова на ТВ „Пинк“ у емисији „...“ емитовано је пет исечака из наведеног интервјуа, при чему се у горњем левом углу није видела ознака „ББ“, већ су се преко ове ознаке налазили бројеви исписани белом бојом на црној подлози уз речи: „следи ...“. Дана ...2017. године у ... часова на ТВ „Пинк“ у емисији „...“, у којој су гости били ВВ и још три госта саопштен је (на означеном делу), исечак истог интервјуа у коме ВВ говори о ... и „...“, а да се на снимску види у горњем левом углу ознака „ВВ“, а у десном горњем углу ознака „Пинк“.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о ауторском и сродним правима, прописано је да је ауторско дело оригинална духовна творевина аутора изражена у одређеној форми без обзира на његово уметничку, научну или другу вредност, његову намену, величину, садржину и начин испољавања, као и допуштеност јавног саопштавања његове садржине. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да се ауторским делом сматрају нарочито: 1) писана дела (књиге, брошуре, чланци, преводи, рачунарски програми у било којем облику њиховог изражавања, укључујући и припремни материјал за њихову израду и др; 2) говорна дела (предавања, говори, беседе и др; 3) драмска-музичка, кореографска и пантомимска дела, као и дела која потичу из фолклора; 4) музичка дела са речима или без речи; 5) филмска дела (кинематографска и телевизијска дела); 6) дела ликовне уметности (слике, цртежи, скице, графике, културе и др.); 7) дела архитектуре, примењене уметности и индустријског обликовања; 8) картографска дела

(географске и топографске карте); 9) планови, скице, маркете и фотографије; 10) позоришна режија.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о ауторском и сродним правима, прописано је да ауторскоправном заштитом нису обухваћене опште идеје, поступци, методе рада или математички концепти као такви, као и начела, принципи и упутства који су садржани у ауторском делу.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о ауторском и сродним правима, прописано је да је аутор физичко лице које је створило ауторско дело. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да је аутор дела носилац ауторског права.

У конкретном случају је тужени оспорио околност да предметни интервју представља ауторско дело. Тужилац није у складу са чланом 259. Закона о парничном поступку предложио вештачење на околност да ли се ради о оригиналној духовној творевини, па је применом правила о терету доказивања прописаног чланом 231. у вези са чланом 228. Закона о парничном поступку, тужбени захтев одбијен, јер је у поступку само изведен доказ саслушањем тужиоца у својству парничне странке и на основу тако изведених доказа се није могло утврдити да је његов захтев основан, с обзиром да је било спорно да ли предметна емисија, односно интервју, представља ауторско дело тужиоца и да ли испуњава законом прописане критеријуме да би се сматрала ауторским делом, с обзиром да, према тврдњама туженог, таква врста емисије постоји одавно и да не постоји ништа специфично у динамици, карактеристикама и начину постављања питања, већ је све стандардно за такав тип новинарског интервјуа. Правилан је закључак нижестепених судова да суд нема довољно стручног знања да, у смислу члана 2. Закона о ауторском и сродним правима, утврди да ли емисија „...“ по својој садржини и форми може представљати ауторско дело и да би на ову околност могао одговорити само вештак одговарајуће струке, јер је ауторско дело творевина личних ауторових интелектуалних напора конкретизованих у одређену форму, а тек материјализацијом дела у одређеној форми аутор стиче пуну ауторско-правну заштиту.

Дакле, у конкретном случају тужилац није доказао да се ради о оригиналној духовној творевини и шта представља његово ауторско дело у складу са одредбом члана 2. и члана 6. Закона о ауторском и сродним правима, јер се то не може претпоставити у ситуацији када тужени оспорава оригиналност и ауторство.

Како је другостепени суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије који представљају понављање навода истицаних у жалби на првостепену одлуку нису основани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

